



วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลมหาพรตปี B

(วันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรเชิญชวนเราให้พิจารณาไตร่ตรองถึงความหมายของสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเราและสิ่งที่เราควรทำเพื่อเป็นการตอบสนองต่อการกระทำนั้นในพระวรสารวันนี้นักบุญยอห์นเล่าให้เราฟังว่าชาวกรีกบางคนมาหาฟิลิปและบอกท่านว่าพวกเขาอยาก **“เห็น”** พระเยซูเจ้า ฟิลิปไปบอกอันดรูว์ จากนั้นทั้งสองจึงไปทูลพระเยซูเจ้าผู้เป็นพันธพระวรสารไม่ได้บอกเราต่อไปว่าชาวกรีกเหล่านั้นไปพบพระเยซูเจ้าหรือเปล่า แต่คำตอบที่พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ดูเหมือนจะมีเงื่อนไข พระองค์ตรัสว่า **“ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงในดินและตายไป มันก็จะเป็นเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้น แต่ถ้ามันตาย มันก็จะบังเกิดผลมากมาย”**(ยน12:24) อันที่จริง เมล็ดข้าวไม่ได้ตาย แต่มันเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างสิ้นเชิงกลายเป็นสิ่งใหม่ มีราก ใบ ดอกและผล คล้ายกับตัวหนอนผีเสื้อ เมื่อมันโตขึ้น มันจะสลัดคราบเก่าทิ้ง และกลายเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง เป็นผีเสื้อที่สวยงาม

สิ่งที่พระเยซูเจ้ากำลังพูดถึงคือ การเห็นพระองค์ไม่ใช่เป็นเพียงมองดูรูปลักษณ์ภายนอกของพระองค์เท่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวกรีกบางคนที่ยากรู้ อยากเห็นต้องการ **“การเห็น”** พระเยซูเจ้าเป็นการเข้าไปในวิถีทางการคิดของพระองค์ เป็นการเข้าใจว่าทำไมพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมาน สิ้นพระชนม์และกลับคืนพระชนม์ชีพอีกครั้งหนึ่ง เหมือนเมล็ดข้าว พระเยซูเจ้าต้องสละทุกสิ่ง รวมทั้งชีวิตของพระองค์ เพื่อที่จะนำชีวิตใหม่มาให้พระองค์เองและผู้คนอีกมากมาย และนี่คือสิ่งที่นักบุญเปาโลเรียกว่า **“การสละพระองค์จนหมดสิ้น”** หรือ **“การทำให้ตนเองว่างเปล่า”** (ฟป 2:7) ในกระบวนการนี้ ทั้งพระเยซูเจ้าและเราจะได้รับการเปลี่ยนแปลง เหมือนเมล็ดข้าวที่ภายนอกเสื่อมสลายไป จากนั้นจึงกลายเป็นบางสิ่งใหม่และยิ่งใหญ่เป็นประโยชน์กับผู้คนมากมาย ถ้าเราไม่สามารถมองเห็นและยอมรับสิ่งนี้ในฐานะแก่นแท้ชีวิตของพระเยซูเจ้า เรายังไม่ได้เห็นพระองค์อย่างแท้จริง

พระเยซูเจ้ายังตรัสต่อไปอีกว่าเราต้องมีแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตของเราแบบเดียวกันนี้ด้วย **“ผู้ที่รักชีวิตชีวิตของตนย่อมจะเสียชีวิตนั้น ส่วนผู้ที่พร้อมจะสละชีวิตของตนในโลกนี้ ก็ย่อมจะรักษาชีวิตนั้นไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์”** (ยน12:25) ดูเหมือนว่าพระคำรัสตอนนี้จะสวนทางกับกระแสนิยมของโลก โลกบอกเราว่าเราควรสะสมทรัพย์สินเงินทองไว้มากๆ เพื่อเป็นหลักประกันชีวิตในอนาคต แต่พระเยซูเจ้ากลับพูดในสิ่งที่ตรงกันข้าม พระองค์ทรงบอกว่าเมื่อเราพร้อมที่จะสละทุกสิ่งที่เราเป็นเพื่อรักและรับใช้ผู้อื่นเท่านั้น เราจึงจะบรรลุถึงความมั่นคงที่แท้จริงของชีวิต และถ้าเราต้องการรับใช้พระเยซูเจ้าอย่างใกล้ชิด เราต้องเดินในหนทางของพระองค์ **“ถ้าผู้ใดรับใช้เรา ผู้นั้นจะตามเรามา เราอยู่ที่ใด ผู้รับใช้ของเราก็จะอยู่ที่นั่นด้วย”**(ยน12:26) สิ่งนี้หมายถึงการก้าวเดินไปพร้อมกับพระเยซูเจ้าบนเส้นทางสู่ไม้กางเขน ซึ่งเราแต่ละคนต้องประสบในชีวิต

เราพร้อมสำหรับสิ่งนี้แล้วหรือยัง? เรากลัวที่จะสละทุกสิ่งที่เราเป็นหรือไม่ใช่? พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องจากเรามากเกินไปหรือเปล่า? เราอาจคิดว่าในฐานะพระบุตรของพระเจ้า มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับพระองค์ใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรลืมว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นเหมือนเราทุกอย่าง ยกเว้นบาป ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่พระเยซูเจ้าจะทรงรู้สึกกลัวและหวั่นไหว เมื่อทรงคิดถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นกับพระองค์ **“บัดนี้ จิตใจของเราหวั่นไหว เราจะพูดอะไรเล่า จะกล่าวว่า ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากเวลานี้กระนั้นหรือ?”** (ยน 12:27) ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรูบอกเราในทำนองเดียวกันว่า **“ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระชนมชีพบนแผ่นดินนี้ พระองค์ทรงอธิษฐาน ทูลอ้อนวอนคร่ำครวญและร่ำไห้ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นความตายได้”** (ฮบ 5:7)

การสละตนเองอย่างสิ้นเชิงไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับพระเยซูเจ้าเลย มันเกิดขึ้นหลังจากการอธิษฐานภาวนาที่ยาวนานในสวนเกทเซมนี ระหว่างที่เหงื่อไหลออกมาเป็นโลหิตและความหวาดกลัวที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้นเท่านั้นที่พระองค์สามารถกล่าวว่า **“ถ้าเป็นไปได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”** (มธ 26:39) ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรูบอกเราเช่นกันว่า **“ถึงแม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตร ก็ยังทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมเชื่อฟังโดยการรับทรมาน”** (ฮบ 5: 8) และผลที่ตามมาคือพระองค์ **“ทรงกลับเป็นผู้บันดลความรอดพ้นนิรันดร์แก่ทุกคนที่ยอมนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์”** (ฮบ 5:9)

ในช่วงเวลาแห่งการนอบน้อมเชื่อฟังอย่างสิ้นเชิงนี้เองที่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดาเริ่มฉายแสงผ่านทางพระเยซูเจ้า และมาถึงจุดสูงสุดเมื่อพระองค์ตรัสจากกางเขนว่า **“สำเร็จบริบูรณ์แล้ว”** (ยน 19:30) สำหรับนักบุญยอห์น ช่วงเวลาแห่งการสิ้นพระชนม์เป็นช่วงเวลาแห่งการรับพระสิริรุ่งโรจน์และการกลับไปหาพระบิดาของพระเยซูเจ้า เมล็ดข้าวได้ตายไป มันจึงไม่เป็นเพียงเมล็ดเดียว แต่บังเกิดผลมากมายพระเยซูเจ้ายังตรัสอีกว่า **“เมื่อเราจะถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน เราจะดึงดูดทุกคนเข้ามาหาเรา”** (ยน 12:32) การถูกยกขึ้นนี้หมายถึงทั้งการถูกยกขึ้นบนกางเขนและการถูกยกขึ้นรับพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์สำหรับพระเยซูเจ้ากางเขนและพระสิริรุ่งโรจน์เป็นสองสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้

พี่น้องที่รัก วันนี้ให้เราเรียนรู้ที่จะ **“เห็น”** พระเยซูเจ้า ไม่ใช่เพียงผิวเผิน แต่มองทะลุเข้าไปภายในเพื่อเข้าใจความหมายที่แท้จริงของชีวิตและสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อความรอดพ้นของเรา ทั้งนี้ก็เพื่อว่าวิถีทางสู่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์จะเป็นวิถีทางของเราแต่ละคนด้วย พระเยซูเจ้าทรงสละทุกสิ่ง แม้แต่ชีวิตของพระองค์ เพราะทรงรักเรา ในเวลาเดียวกันพระองค์ทรงเชื้อเชิญเราทุกคนให้แสดงความรักต่อผู้อื่นเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำด้วย ให้เราอ่อนขอความเข้มแข็งและความไว้วางใจจากพระเจ้าพระบิดาเจ้าสวรรค์ของเรา เพื่อเราจะสามารถค้นพบว่าความสุขที่แท้จริงอยู่ที่การสละทุกสิ่งเพื่อเห็นแก่พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน